

dosarul nr. 2ra-2129/18

Instanța de fond: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: V.Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu.Grosu, A.Ciobanu, A.Garbuz)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

având în componență sa:

Președintele completului,

judecător:

Svetlana Filincova

judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Lucia Bulat împotriva lui Andrian Bulat cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrian Bulat și a fost menținută hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2017, reclamanta Lucia Bulat a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrian Bulat cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acestei acțiuni, Lucia Bulat a indicat că, a înregistrat căsătoria cu pârâtul Andrian Bulat la 23 septembrie 2003, la Primăria comunei Vărăncău, r-nul Soroca cu nr. de înregistrare 11. Din căsătorie și viață în comun au trei copii minori, fiicele Andreea Bulat și Loredana Bulat, născute la xxxx și, respectiv la xxxx și fiul Lucian Bulat, născut la xxxx.

Din considerentul că timp îndelungat, din cauza neînțelegerilor apărute pe fonul incompatibilității caracterelor, lipsa stimei și ajutorului reciproc la îndeplinirea obligațiilor de întreținere a familiei, de îngrijire și educație a copiilor, părțile nu duc gospodărie comună și domiciliază separat, iar încercările de a aplana conflictele, nu au dat rezultate, a fost nevoită să depună ulterior depunerii prezentei acțiuni, o altă cerere de chemare în judecată vizând aceleași părți, privind desfacerea căsătoriei, care prin hotărârea din 8 februarie 2018 a

Judecătoria Orhei, sediul Rezina, a fost admisă, iar căsătoria dintre părți a fost desfăcută.

Deoarece pârâtul nu acordă ajutor material pentru întreținerea copiilor minori, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată, or, potrivit reclamantei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii.

Reclamanta Lucia Bulat a solicitat prin prisma art. 76 alin. (1) Codul familiei, care indică expres că în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75, încasarea din contul lui Andrian Bulat în beneficiul său a pensiei de întreținere a copiilor minori Andreea Bulat, născută la xxxx, Loredana Bulat, născută la xxxx și Lucian Bulat, născut la xxxx în sumă fixă, în mărime de 1000 lei, lunar pentru fiecare copil până la atingerea majoratului copiilor. Or, în opinia acesteia, suma de 1 000 lei/lunar pentru fiecare copil este suficientă și asigură un trai decent pentru copii luând în considerație faptul că părinții au drepturi și obligații egale față de copii.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoria Soroca, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de către Lucia Bulat a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Andrian Bulat în beneficiul Luciei Bulat a pensiei de întreținere a copiilor minori Andreea Bulat, născută la xxxx, Loredana Bulat, născută la xxxx și Lucian Bulat, născut la xxxx în sumă fixă, în mărime de 1000 lei, lunar pentru fiecare, începând cu data adresării în instanța judecătorească – 26 septembrie 2017 și până la atingerea majoratului copiilor. S-a încasat din contul lui Andrian Bulat în beneficiul statului taxa de stat neachitată de către reclamantă la înaintarea cererii de chemare în judecată în sumă de 1080 lei. S-a mai încasat din contul lui Andrian Bulat în beneficiul bugetului Judecătoria Soroca, sediul Central a cheltuielilor de judecată suportate de către instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată în sumă de 70,68 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că din considerentul că Andrian Bulat nu este angajat oficial în câmpul muncii, nu are la întreținerea sa alte persoane înafară de copiii săi, Bulat Andreea, Bulat Loredana și Bulat Lucian și are venituri neregulate, prin faptul că obține surse de existență din activități temporare, și anume pleacă peste hotarele țării, adică este apt de muncă, este abil pentru obținerea unor venituri necesare pentru întreținerea sa și a copiilor săi, la caz, urmează de a încasa din contul lui Andrian Bulat în beneficiul reclamantei pensia pentru întreținerea copiilor minori într-o sumă

bănească fixă în mărime de 1000 lei lunar pentru fiecare copil, sumă care în opinia instanței de judecată a fost considerată una rezonabilă, echitabilă și oportună, confirmată prin probele anexate la materialele cauzei.

Prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Andrian Bulat și a fost menținută hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic. De asemenea, în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea a Drepturilor Omului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii integrale a acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei sus-enunțate, la 8 august 2018 Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către Lucia Bulat să fie admisă parțial cu dispunerea încasării din contul său în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă, în mărime de 350 lei lunar pentru fiecare copil (ce constituie 50 % din venitul său lunar) începând cu data adresării în instanța judecătorească – 26 septembrie 2017 și până la atingerea majoratului copiilor.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în în cererea de apel motivată anexată la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și anume instanțele de judecată au ignorat informația Biroului Național de Statistică privind nivelul minim de existență pentru persoane de vârstă similară copiilor reclamantei și au omis să facă referire la prevederile unor acte relevante asupra litigiului dedus judecării.

La fel s-a menționat că, la argumentul instanței de apel precum că copiii comuni ai părților din litigiu sînt încadrați în grad de dezabilitate, ca urmare au nevoie de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acestora, relevă că începând cu 30 iunie 2017 copii cu vârstă cuprinsă între 0 și 18 ani vor fi asigurați de către stat cu medicamente compensate în proporție de 100 %.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, menținând astfel o hotărâre neîntemeiată de admitere a acțiunii (f.d.115-116).

La 18 septembrie 2018 în adresa intimatei Lucia Bulat a fost expediată copia recursului declarat de către Andrian Bulat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.122), însă intimata nu și-a exercitat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit de lege, motiv pentru care admisibilitatea recursului s-a dispus în lipsa acesteia.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi la 8 august 2018 (f.d.115) este declarat în termen, având în vedere faptul că decizia ce se solicită a fi casată și ce constituie obiectul prezentului recurs a fost recepționată de către recurent la 18 iulie 2018 (f.d.110).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Andrian Bulat

reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Instanța de recurs mai reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Andrian Bulat reprezentat de către avocatul Nicolae Postolachi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător:

Svetlana Filincova

judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean